

то така не може; работи съ такъвъ заличенъ языъ ся не поправятъ. Вы на противъ трѣба да бѫдате по политични, трѣба да влѣзите въ борбѫ чрѣзъ единъ по-легаленъ путь.

Зашо вы не рачихте да участвувате въ изборытѣ? Видите сега Събранието и безъ васъ ся учреди и слѣдува да засѣдава, да разисква и ще слѣдува; а вы ще исказвате само вашето не-задоволство, косто не може въ ишио да ви помогне, ищо на народътъ да принесе иѣкаквѫ ползж. Народътъ ще има право да ся жалува на васъ, като водители, че вы го докарахте, като го водихте, до тамъ, дѣто да ся отрече отъ правата си и да загуби. Ако бѣхте го въвели въ борбѫ, иѣма сумнѣние, че вы щѣхте да спечелите въ много изборы, щѣхте да имате въ Събранието силни оппозиції и тѣзи не щѣхѫ да могѫтъ да правіжть всичко каквото щѣтъ; а въ даденъ случай вы можахте твърдѣ лесно и да ся отървѣте отъ тѣзи мрачни хора.

— Да мыслите така и да говорите ще каже, да не разбира-те съ какви хора има да правите. А ние познавамы съ кое и какви хора имамы да правимъ: оппозиция, народно мнѣніе не може да бѫде тамъ дѣто има пълномощия, правительствоѣ произволъ. Ща ли взехѫ участие въ изборытѣ, и то тута въ Со-фиїж, какво станѫ и какво излѣзе? — Да вземиҳмы участие на всякаждѣ щѣше да каже, да вмѣжнемъ народътъ въ единъ най къопавж дѣятелностъ, да го накарамы по напрѣдъ да признае без-законието като законъ, да ся признае самъ въ безправничествоѣ и безсилието си, да подрѣе самъ почвата подъ себеси; а послѣ да го карамы да прѣвърне тѣзи подрѣти почвѣ на аренж за борбѫ, дѣто не може да има никаквѫ другъ надеждж освѣнъ да потърпи поражение, да бѫде надборенъ и възникъ заваленъ. Не, неучастнието на народътъ въ избирателнѣтѣ борбѫ, споредъ настъ, е много по-спасително за него; то е новъ протестъ противу върши-нѣтѣ беззакония и доказателство, че той не влѣзва въ борбѫ да даде биткѫ именно тамъ, дѣто може отъ по-напрѣдъ да знае, че ще да бѫде побѣденъ. Вы говорите за парламентариж борбѫ на на-рода; но може ли да сѫществува такава борба тамъ дѣто пар-ламентъ не сѫществува?

Колкото за Събранието на косто указвате, мени е доста стра-нио да човамъ отъ васъ, че му отдавате иѣко важность. Прѣдъ мене, както и прѣдъ народътъ, то не е Събрание, а иѣколко души само не избрани, а назначени; и то съ дубарж съ